

דף ה' ע"א

כ"ו וּמִשִּׁיחַ אֲגִנִּיז (ס"א אתגלי) לבר כו'. נ"ב
נ"ל כי גירסת ס"א עיקר ותיבת
'לבר' יעיד.

דף ה' ע"ב

כדין נטיל מתמן עשר לבושי קנאה. ונ"א
ואינן אקרון עשר לבושי קנאה.

דף ט' ע"א

ה' אלקינו דא הוא שירותא דרזין עלאין.
רבינו בשער העמידה אמר בכוונת ה'
אלקינו כי אלקינו בגימ' ג' מלויי הוי"ה
דע"ב ס"ג מ"ה"ז וזה ה' שהוא מלא ברכה בג'
מלויי הוי"ה שעולים כמנין אלקינו וכן מלוי
שם ב"נ הוא בגימ' הוי"ה, ונכלל בכאן מלויי
כל הד' שמות ב"ה וב"ש, וזה שאמר דא הוא
שירותא דרזין עלאין, נ"ל שהוא על פי מה
ששמעתי בשם הבעש"ט זי"ע פירוש הפסוק
ימלא ה' כל משאלותיך [תהלים כו] היינו כל
משאלותיך כללות כל התפלות וחפצם
וכוונתם שימלא ה' כלומר שימולאו כל

אוצר החכמה

ביאור הצבי והצדק

חד, נהר וגן, דא נפיק מעדן, ודא אשתקי מיניה, הא
הכא כל רזא סתימא דמהימנותא.

ה' פע"ח שער חג המצות פ"ז ק"ב שהם מלויין של
ע"ב ס"ג מ"ה, שהם מ"ו ל"ז י"ט, עולין ק"ב, והם
הדינין היוצאין לחיצונים, וזה הקיטע יוצא בקב שלו.
ה' מבואר בפרדס רמונים שער כ"א פ"ד, שם בן כ"ב
ונקרא כן מפני שיש בו כ"ב אותיות ויחסו רבי נחניא
אל התפארת וכן הסכימו המפרשים וזהו אנקת"ם
פסת"ם פספסי"ם דיונסי"ם והוא יוצא מברכת כהנים
וזהו סדורו, (יברכך) י' תמורתה א' באי"ק א, ב'
תמורתה ט' באח"ס בט"ע ותחת ט' נ' באתב"ש נ, ר'
תמורתה ק באבג"ד ק, כ' תמורתה ת באלב"ם ת, ח'
תמורתה ת באלב"ם ותחת ת' מ' באי"ק, (השם השני
הוי"ה) י' תמורתה פ באח"ס בט"ע. ה' תמורתה ו

כו) מהשמטות שבסוף הספר.

כו) פי' המלויים לבר מאותיות הוי"ה שהם מ"ו ל"ז
י"ט עולין ק"ב כמספר אלקינו.

כח) בס' זוהר חי שמות י"ב ע"א שהוא על הזוהר ד"ט
ג"כ הביא שמועה זאת בשם הבעש"ט בזה"ל, וזהו
ששמעתי מפי הצדיקים ששמשו את תלמידי מרן
הריב"ש טוב, רבינו יחיאל מיכל ורבינו חיים קראסנר
ורבינו אפרים נכד מרן שאמרו מפי מרן הריב"ש טוב,
ימלא ה', היינו שישתלם השם מחציו תתמלא ויהיה
השם הוי"ה, זה יהיה כל משאלותיך, כל התפלות
ושאלתך ובקשתך וחפצך שימלא ה', שם שלם וכו',
אמנם בספר דגל מחנה אפרים פ' בחוקותי הביא
פירוש זה בשם המגיד הק' ממעזריטש.

כט) וזה"ק ח"ג קצ"ג ע"ב. אמונה אומז. תריז דאינוז

כ"ב אותיות כמבואר בשער ברכת כהנים^(כ) ועיין מה שכתבנו בפרשת נשא קמ"ז [ע"א]^(ל), ושרש הכ"ב אותיות נובעים מן י"ג תקוני דיקנא דא"א דט' דז"א^(ד), והנה הב' שמות אלו מ"ה ואדנ"י הם שמות של זו"נ כידוע וכשמתמלאים שפע ברכה בהם כ"ב אותיות והוא יחוד אמתי לזו"נ להמשיך משם מקור השפע ויחוד ברכה קדושת שם שמים יתברך.

ובזמנא דשלימו אשתכח לא הוו מתפרשין דא מן דא. כי בזמן שבהמ"ק קיים היו מיוחדים בזווג פב"פ עד שכמעט לא היו צריכין להתפלל אז כידוע מדברי רבינו^(ה).

ואמר דמגו עאקו דכל זמנא אנן עבדין פרודא לאדכרא האי שמא לבר מבעלה. ר"ל אנו אין מזכירין רק שם אדנ"י, לבד בך חוץ מן כ"ב הם היו מזכירין במקדש שם הוי"ה ג"כ הגם אשר במדינה לא נקרא

אלא אדנ"י בכנויו [יומא סט:] אמנם בכח הכוונה והרצון של מקדש ומדינה היו מתחברים לשבת אחים גם במדינה יח"ד, שיתמלאו הוי"ה אדנ"י ויהיה היחוד ב"ך בך יברך ישראל עיין באד"ר קכ"ט ומה שכתבנו שם, אבל עתה בגלות ושמך איהו בפרודא מן שמא דאקרי בך היינו שהוי"ה ואדנ"י בעונינו אין בהם יחוד אמיתי כי שם הוי"ה לא נזכר כלל בדבור הגם שאנו מכוונים בו אמנם אם אנו אין מזכירין אותו בפה אין יכולת בידינו למלאותו ברכה שיעלה מספרו ב"ך להמשיך ברכה מן תרין שמהן, וזה בעלוננו אדונים זולתך [ישעיה כו יג], כי אחר ששם הוי"ה ב"ה אינו מיוחד בשם אדנ"י במלואם ועל ידי זה החיצונים יניקתם מן שם אדנ"י ח"ו ונקראים אדוני"ם, למה, זולתך, כי אין שם הוי"ה בחבור השלמות עם אדנ"י שיעלה אותיותיהם ב"ך להיות בך יברך ישראל.

ביאור הצבי והצדק

הנביאים וכן בכאן יוצא זה השם מכ"ב אותיות אלו מפסוק זה וכו' עי"ש.
(לד) משנת חסידים מסכת תפילת היצירה פ"א, ובכללות ברוך שאמר להיותו ראשית תקון היצירה יכוין לחמשה פעמים שם מ"ה, וצריך לקום בו מפני שהוא בסוד אריך דיצירה סוד היכל ק"ק דיצירה ששם בחינת ואו שבמלואה באלף מספרה י"ג תקוני דיקנא שלו שממנו יצא ז"א שבו ט' תקוני דיקנא הרי הם כ"ב כ' זכרים שהם בסוד הזקן וב' תקונים של סוד הפנים דא"א ודז"א הם נקבות שאף הנקבה אעפ"י שאין לה תקוני זקן יש לה פנים וכ"ב תקונים אלו הם סוד שם כ"ב היוצא מברכת כהנים.
(לה) פע"ח שער התפלה פ"ז, ואמנם אחר שנחרב בית המקדש בעונותינו נסתלקו המוחין מזו"נ ולכן אנו צריכין להתפלל תמיד בכל יום כדי להחזיר למקומן את המוחין כדי שידווגו זו"נ, אבל קודם שנחרב היו זו"נ פב"פ זיווגיהו לא פסיק וכמעט שלא היינו צריכין להתפלל כי לא היה בהם חסרון ולא היו צריכין אל תפילתנו כדי להמשיך מוחין לזו"נ לזווגם פב"פ כי מעולם לא היו מסתלקין המוחין מהם.

באבג"ד ותחת ו' ס' באי"ק, ו' תמורתה מ באח"ס בט"ע ותחת מ' ת' באי"ק, ה' תמורתה ו באבג"ד ותחת ו' מ' באח"ס בט"ע (הרי פסת"ם) וכו'.
(לב) פע"ח שער חזרת העמידה פ"ו בפסוק ישא יש בו כ"ה אותיות, תכוין לשם כ"ב העליון שהוא מ"ה דאלפי"ן ואדנ"י במילואו, כי מ"ה וס"ה יש בהן כ"ב אותיות במילואן כי עתה הם מתמלאים ע"י נה"י דתבונה וכו'.

(לג) שם כתב רבינו על דברי הוזה"ק וכל עלאי ותתאי מתבסמן בכ"ב אתוון דסתימין בהני ג' קראי לקבל כ"ב אתוון וכו', נ"ב המק"מ מדחה דברי הרמ"ק שאומר אשר השמות אנקת"ם וכו' יוצאים מחילוף אותיות מן יברכך עד יאר ד', ואין דברים כדאים לדחות דברי קדוש עליון וכו', מה שנתחלף בזה השם באותיות אלו בודאי הוא עפ"י קבלת הקדוש הרמ"ק ז"ל כנראה שהיו דבריו בזה השם מקובלים מפי קבלת הקדמונים וכו' על דרך שם של מ"ב היוצא מבראשית אשר אין אתנו יודע עד מה ולמה דוקא באותיות אלו נתחלף אבל כך מקובל איש מפי איש עד ראש

שם ובית ראשון רזא דה' קדמאה וכו'. הנה מה שהקשה בזה המק"מ קושייתו לאו קושיא והדברים יכולין להתפרש כפשוטו¹, אמנם מה שמביא בשם ספר קהלת יעקב וספר הלקוטים דברי רבינו תמצאם בע"ח בפ"א משער מיעוט הירח ועיי"ש באורך ובודאי תורה צמאונך שם במלין מתיקין ודובשין.

דף י' ע"א

דאינון תלתין ותרין שנין דכלילן ברזא דאת ו' הו"ה רזא דשלימו וכו'. ונ"א דכלילן ברזא דאת יו"ד וה"ה רזא דשלימו וכו', וכן נראה גירסת בעל זהר הרקיע, ולפענ"ד שהיא עיקרית אחר שאמר לסוף שתין ושית שנין אחרנין דאינון מאה ותלתין ותרין שנין יתחזו אתוון בשמא קדישא גליפן בשלימו עילא ותתא וכו'.

והנה נראה שמדבר הקדוש בענין שם ב"ן דההי"ן והוא יו"ד ה"ה הוא עילא וי"ה הם בחי' או"א שנקראים עילא לגבי זו"נ, ולכשתכפול י' פעמים ה' הוא נ', ו"ד פעמים ה' הוא נ', הרי מאה, אמנם בכלל היו"ד גופא הוא סוד ל"ב שבילין כי יו"ד במלואה בגימ' כ' ולכשנעשה מן הד' ב' ווי"ן הוא סוד ל"ב (ודוגמא לזה תמצא בפ"ג משער יוה"כ בכוונת הענויים בענין הל"ב שינים וכן בכ"מ בדברי רבינו), וכן נעשה מן ו"ו פעמים ה"ה בחי' תתא שהיחוד הוא בזו"נ שנקראים תתא לגבי או"א ויהיה מספר ו"ו פעמים ה"ה ק"כ, והשני ווי"ן בעצמם י"ב מספרם קל"ב, ולזה תמצא מה שסיים ודא הוא לסוף תשלום קמ"ד שנין אחרנין ע"כ, ולפי המובן הוא

אחוריים דשם ב"ן העולה מספר קד"ם כידוע², וכן פירש בו המק"מ בשם רבו, הרי לפניך שבשם ב"נ ידבר הזהר, ופירוש זה לפע"ד פירוש נכון כי שם ב"נ הוא נפש דמלכות שמים מלכותא קדישא דאיהו היא בגלותא עמנו, ואמנו זאת ה' בתראה סובלת אתנו ומבררת כל הברורים שיהיה השם שלם.

והנה זה החשבון נראה כי הוא אחד עם פרשת וירא קט"ז וקי"ז, ושם אין הדברים מבוארים והם סתומים ובכאן קצת יותר מבואר, עכ"ז אחי אין אתנו יודעים עד מתי קץ הפלאות, וכבר הזהירו אותנו חז"ל שלא נהיה ממחשבי קיצין, ומחוייבים אנחנו להאמין ולבטוח בשם ה' אלקינו ולהיות בתמימות באמונתו ב"ה ולא לבקש עתידות ואם יתמהמה נחכה לו ב"ה ולא יעזוב אותנו ה' אלקינו ויזכור בריתו את אבותינו ואתנו בברית הר חורב וערבות מואב יעודי כל הנביאים, ואנו מיחלים ומקוים כל שעה ורגע אשר יקיים ב"ה וב"ש הבטחתו וישלח לנו משיח צדקינו במהרה בקרוב, והגם אם כלו כל הקצים וגם יכלו כי השעה זו הקץ של פרשת וירא הנ"ל והוא המאוחר מכל הקצין על שנת ת"ר שיהיה בקרוב במהרה בימינו.

והנה היום אנחנו שנת תק"ץ לאלף הששי ועוד לא נשמע בעו"ה שום רמז ורמיזה לגאולתינו, ובכל יום ויום הס"א והרע מתגבר והולך וסוער, ובני עמינו קדוש דוויים וסחופים בגדופים וחרופים כאמור אשר חרפו עקבות משיחך, ובזויים בתכלית הבזיון ודיוטא תחתונה אשר כמוהו לא נהיית מן יום חורבן מקדשינו, ונתקיים ממש כל המשנה

ביאור הצבי והצדק

(לז) כזה, יו"ד, יו"ד ה"ה, יו"ד ה"ה ו"ו, יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה עולה מספר קמ"ד.

(לז) המקדש מלך הקשה, מאחר שבית המקדש ראשון היא המלכות למה מכנה אותה לה' ראשונה, ותירץ עפ"י דברי האריז"ל בספר קהלות יעקב וכו' עיי"ש.